

I. ČIN

Dvorana za bal. Dvije sestre stoje jedna uz drugu, dok se ispred njih odvija ples. Smješkaju se i djeluju profinjeno.

LUCIJA:

- Sve si upropastila... Evo, nemam komentara...

Barbara pjevuši uz glazbu.

LUCIJA:

- Nemam komentara.

BARBARA:

- Si probala šampanjac kako je dobar? Savršene...savršene citrusne note!

LUCIJA:

- Pa da. Najbolje mi je da se napijem. I da zaboravim na sve... Da bar!

BARBARA:

- A-a-a, onda sačekaj još malo. Još nisam gotova!

LUCIJA:

- Oh, čuj to! Ona JOŠ nije gotova!

BARBARA:

- Nikako. Štoviše, tek sam počela.

LUCIJA:

- Zašto ja uvijek zapnem s tobom? Od svih sestara, s tobom me pošalju!

BARBARA:

- Misle da imaš kapaciteta da nešto naučiš od mene. Kako naivno.

LUCIJA:

- Ne ne, oni misle da ja imam kapaciteta i volje da čistim cirkus koji ti na dnevnoj bazi proizvodiš.

Barbara šuti.

LUCIJA:

- Samo, da...Zaista su naivni. Misle da tu ima pomoći. A nema. Očigledno nema.

Barbara i dalje šuti.

LUCIJA:

- Ajde da si pijana... razumijela bih nekako. Ali nisi. Uvijek si bila ovakva.

BARBARA:

- Možeš li biti malo manje dosadna? Pa ovdje ljudi plešuuuu...

LUCIJA:

- Kako ti spavaš noću...

BARBARA:

- Spokojno.

LUCIJA:

- Spokojno...

BARBARA:

- Nije lako vama anksioznima.

LUCIJA:

- Ako sam i anksiozna, možeš biti sigurna da je zbog tebe.

BARBARA:

- Da? Jesam li ti ja kosu počupala?

LUCIJA:

- Dlaku po dlaku.

BARBARA:

- Fantazije...ali udri, udri po meni ako ti je tako lakše. Ionako te neću slušati.

LUCIJA:

- Znam. Kao da me ikad slušaš. Ili puštaš na miru. Život je tako lijep, a ti tako teška.

BARBARA:

- Zašto bih te slušala? Mene ovdje žele.

LUCIJA:

- Ja bar nisam tako slijepa da ne vidim gdje sve ovo ide. A da te zaista žele kako ti kažeš, sad bi plesala s ostalima. Ne bi ovdje vodila diskusiju.

BARBARA:

- Ti si je započela. Ja sam samo došla po malo šampanjca.

Barbara uzima čašu u ruke.

- Popijem i idem.

LUCIJA:

- Miiruj! Ne ideš nigdje!

BARBARA:

- Teško da ćeš me zaustaviti.

LUCIJA:

- Ovaj put hoću. Makar silom.

BARBARA:

- Prilično sam sigurna da nećeš uspjeti.

LUCIJA:

- Slušaj bar jednom u životu. Ako te izgubim iz vida, bit ćeš mi u glavi.

BARBARA:

- Što da ti kažem...nađi povjerenja.

LUCIJA:

- Nađi ti razuma. Dosta je za večeras. Popij i brišemo odavde.

BARBARA:

- Ako se tebi ide kući, idi. Ja te neću zaustavljati. Naprotiv.

LUCIJA:

- I da tebe ostavim ovdje, bez lanca? Ne pada mi na pamet!

BARBARA:

- Paa, onda ćeš se strpiti, seko. Imam dogovor.

LUCIJA:

- Dogovor?

BARBARA:

- Mhm! Veliki potencijal.

- S kime, molim te?

BARBARA:

- Mislim da to već cijelu večer naslućuješ.

Lucija se prestaje smiješiti.

- Da... zato ti to nisam trebala reći... No, dobro. Sad znaš. Viđam se s njim, tamo je nasuprot nas, i zove me.... zove me pogledom.

Barbara digne čašu u znak pozdrava.

- Tako je ispalo....Što da ti radim?

LUCIJA:

- Šuti....Samo šuti.

BARBARA:

- Okej... idem ionako... malo je neugodnjak.

LUCIJA:

- Rekla sam ti da ne ideš nigdje.

BARBARA:

- Sori, moram...

Pogledaju se.

BARBARA:

- Dobro, ne moram...Ali, želim. Teško da ću ovome odoljeti.

LUCIJA:

- Povrijedit ćeš ga. Bar njega nemoj.

BARBARA:

- Ovako dobru partiju? Vjeruj, neću. Ne odmah.

Barbara se sprema otići. Lucija je zaustavi.

LUCIJA:

- Tebi je to partija, ali meni je ljubav.

BARBARA:

- Onda će te ovo sigurno boljeti. Što da ti radim...

LUCIJA:

- Sve si upropastila...

BARBARA:

- Bye!

Barbara odlazi.